

хора-та, кои-то по онова врѣмя живѣли въ грѣхъ, и слѣдъ смърть-тѣ си отишли въ пѣкъла; отворены-ты царскы врата пѣкъ ни напомнятъ, че Господь съ въскръсаніе-то Си ни е отворилъ пѣтя за царство небесно, а кръсть-тѣ въ рѣцѣ-тѣ на Священника ни показва, че той е отворенъ съ него, сир. съ Спасителево-то умираніе на него. Съ Христосованіе-то си изражявамы радость-тѣ за въскръсаніе-то на Исуса-Христа; думы-ты: «*Христосъ Въскръснѣ!*» «*Наистиннѣ Въскръснѣ!*» кои-то говоримъ тогава, означаватъ тѣзи нашѣ радость; а яйца-та, кои-то си подавамы, като ся христосовамы, означаватъ, че въскръснѣлый Христосъ ще да въскръси и хора-та тѣй, както ся ражда отъ мъртво-то вещество на яйцето, живо същество — пиленце-то; червена-та имъ краска пѣкъ ни напомня Христовѣ-тѣ кръвь, съ кою-то сѣ искупени хора-та отъ смърть-тѣ. Царскы-ты врата не ся затварятъ прѣзь цѣлѣ-тѣ Великѣ Недѣлѣ за знакъ, че Исусъ-Христосъ е отворилъ съ кръста и въскръсаніе-то Си врата-та на царство Небесно за сичкыя челоуѣчскыи родъ, зашто-то по-напрѣдъ по грѣхопаденіе-то на наши-ты прародители, бѣхъ затворены за него. Евангеліе-то на Литургіѣ-тѣ въ първыя день по Съборны-ты черковы ся чете на различни языци, за знакъ, че прѣвелика-та Христианска истина — за Божество-то на Спасителя ся възвѣщава на сичкы-ты народы по свѣта. Слѣдъ литургіѣ-тѣ ся освящаватъ кравай-ти (хлѣбове) и пасхы-ты или кузунаци-ти (сир. мѣсени съ масло и яйца бѣлы и чисты хлѣбове), кои-то міряне-ти принасятъ въ черковѣ-тѣ, да ся благословятъ, та че тогава да ги ядѣтъ. Многопѣтны-ты священны пѣсни за Христово-то въскръсаніе, голѣмо-то освѣтяваніе и благовоніе тогава въ храмовѣ-ты, звѣненіе-то по весь день въ сичкы звоны прѣзь сичкыи Великѣ-день ни показватъ, че Пасхата е най-голѣмый и най-веселый отъ сичкы-ты Христианскы праздники. Священнослужители-ти по села-та ходятъ, та посѣщаватъ кѣщія-та на свои-ты еноритяны съ Св. кръсть и съ св. иконы, и изобразяватъ тѣй съ посѣщеніе-то си Св. Ангель, кой-то благовѣстиль въскръсаніе-то на Исуса-Христа, а въ сѣще-то врѣмя възвѣщаватъ радость-тѣ на живоносно-то въскръсеніе и на оныя, кои-то по нѣкаквы си причины не сѣ могли да идѣтъ прѣзь тоя день на черковѣ. «*Пасха*» е Еврейска дума, и на Българскы значи «*прѣминуваніе,*» зашто-то у стары-ты Евреи ся напоминало съ нежъ за избиваніе-то на сичкы-ты Египетскы първенци отъ Ангела по-